

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ในอดีตการที่ผ่านมามีหมู่บ้าน ๓ หมู่บ้านชื่อบ้านหัวหนอง บ้านนาวัวและบ้านโนนจิว ได้รวมเป็นหมู่บ้านเดียวกันมีนามในเบื้องต้นว่าโนนจิว ได้ย้ายมาจากตำบลหัวนาคำ ซึ่งหากจากที่นี่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ ๔ กิโลเมตร เหตุที่ย้ายมาเนื่องจากที่เดิมมีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม ซึ่งทราบจากการบอกเล่ามาว่าสภาพพื้นดินเป็นโคลนเหนียวและอยู่ห่างตัวเมือง เส้นทางคมนาคมสัญจรไปมาไม่สะดวกเป็นลักษณะหมู่บ้านปิด เพราะสมัยนั้นเป็นป่าดงหนาทึบมาก ฉะนั้นจึงอพยพเข้ามาอยู่ใกล้ตัวเมือง เพื่อให้การไปมาติดต่อกับทางอำเภอสะดวกสบายยิ่งขึ้น ได้พิจารณาเห็นว่าในที่ปัจจุบันนี้มีทำเลที่เหมาะสม มีหนองน้ำใหญ่ (หนองนาวัว) ได้อาศัยในการครองชีพไม่ขาดแคลนจึงได้เลือกเอาทำเลนี้เป็นที่ตั้งหมู่บ้าน และได้ขนานนามชื่อบ้านตนเองให้สอดคล้องตามสภาพภูมิศาสตร์ว่าบ้านโนนจิว (เพราะมีต้นนุ่นมาก) และตามหลักฐานข้อมูลบ้านโนนจิว ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ ประมาณเวลาได้ ๙๕ ปี ในเวลาต่อมา นายชม มาศรี ได้ขอตั้งตำบลเพิ่มขึ้นโดยรวมเขตการปกครอง ๖ หมู่บ้าน คือ หัวหนอง - หนองนาวัว - โนนจิว - โนนไผ่ - โนนข่า - หนองร้านหญ้า ชื่อว่า ตำบลหัวหนอง อยู่ในเขตปกครองของอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ได้รับการจัดตั้งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ให้องค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวมีเขตตามเขตตำบลตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ทั้งนี้ ให้ประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐)

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงสลับกับที่ราบลุ่ม มีลำห้วยธรรมชาติ และแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นในพื้นที่ ได้แก่ ห้วยถ่อน(ลำน้ำซับ) ชลประทานหนองนาวัว และบ่อกระถิน ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ ๖๐% เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร ๓๕ % และมีพื้นที่ส่วนอื่น ๕% มี ๓ ดูกาล (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้ง แดดบางครั้งอาจมีอากาศเย็น บางครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ - ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัดมีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือนในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนองไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว ๑ - ๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๘๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๐ % และดินเค็มประมาณ ๕ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค - บริโภค ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย ลำน้ำ	จำนวน	๑ สาย	ตั้งอยู่ หมู่ ๑, ๔
- บึงหนอง	จำนวน	๗ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ ๑, ๕
- อ่างเก็บน้ำชลประทาน	จำนวน	๑ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ ๑, ๒, ๓

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน	๔ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ ๑, ๓, ๔
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๗ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ ๑- ๕
- บ่อโยก	จำนวน	๒๒ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ ๑ - ๖
- บ่อบาดาลส่วนตัว	จำนวน	๒๕ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ ๑ - ๖
- บ่อขุดส่วนตัว	จำนวน	๒๐ แห่ง	ตั้งอยู่ หมู่ ๑ - ๖

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง มีทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ป่าไม้ บางส่วน และที่สาธารณะจำนวน ๓ แห่ง พื้นที่ ๔๐๐ ไร่ ในหมู่ที่ ๑ , ๒ , ๓ , ๔ , ๕ และหมู่ที่ ๖ รวมทั้งมีต้นไม้ที่ประชาชนปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ

๒. ด้านการเมือง / การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๓๔๓ ไร่ หรือประมาณ ๒๔.๗๙ ตารางกิโลเมตร และมีพื้นที่ติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อบ้านเมืองเพี้ย ตำบลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางทางเกวียนเก่า บริเวณพิกัด TC ๕๒๐๗๙๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวชายป่าและทุ่งนา ผ่านถนนสายบ้านหนองยางขวัญ - บ้านหนองร้านหญ้า บริเวณพิกัด TC ๕๓๔๘๐๘ ถึงถนนสายบ้านเป่า - บ้านแก้ง บริเวณพิกัด TC ๕๔๔๘๑๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวถนนสายบ้านเป่า - บ้านแก้ง สิ้นสุดที่สะพานข้ามห้วยจิก บริเวณพิกัด TC ๕๕๕๗๘๙ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๕ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อบ้านเมืองบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากสะพานข้ามห้วยจิก บริเวณพิกัด TC ๕๕๕๗๘๙ ไปทางทิศใต้ตามห้วยจิก ถึงเขตเทศบาลตำบลบ้านไผ่ (หลักเขตที่ ๒) บริเวณพิกัด TC ๕๕๕๗๖๘ ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเขตเทศบาล ถึงหลักเขตที่ ๑ บริเวณพิกัด TC ๕๓๖๗๖๘ ไปทางทิศใต้ ผ่านถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๗ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ บริเวณพิกัด TC ๕๓๖๗๖๖ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวเขตเทศบาล ถึงหลักเขตที่ ๑๒ บริเวณ

พิกัด TC ๕๕๘๗๖๓ ไปทางทิศใต้ ตามแนวเขตเทศบาล ถึงหลักเขตที่ ๑๑ บริเวณพิกัด TC ๕๕๔๗๓๓ ไปทางทิศตะวันออก ผ่านถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ บริเวณพิกัด TC ๕๕๖๗๓๓ ไปทางทิศเหนือ ตามแนวเขตเทศบาล ถึงหลักเขตที่ ๙ บริเวณพิกัด TC ๕๕๙๗๔๘ ไปทางทิศตะวันออก ถึงเส้นทางรถไฟ บริเวณพิกัด TC ๕๖๕๗๔๘ ไปทางทิศใต้ ตามเส้นทางรถไฟ สิ้นสุดที่สะพานรถไฟ บริเวณพิกัด TC ๕๕๕๗๑๓ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ ๑๓ กิโลเมตร

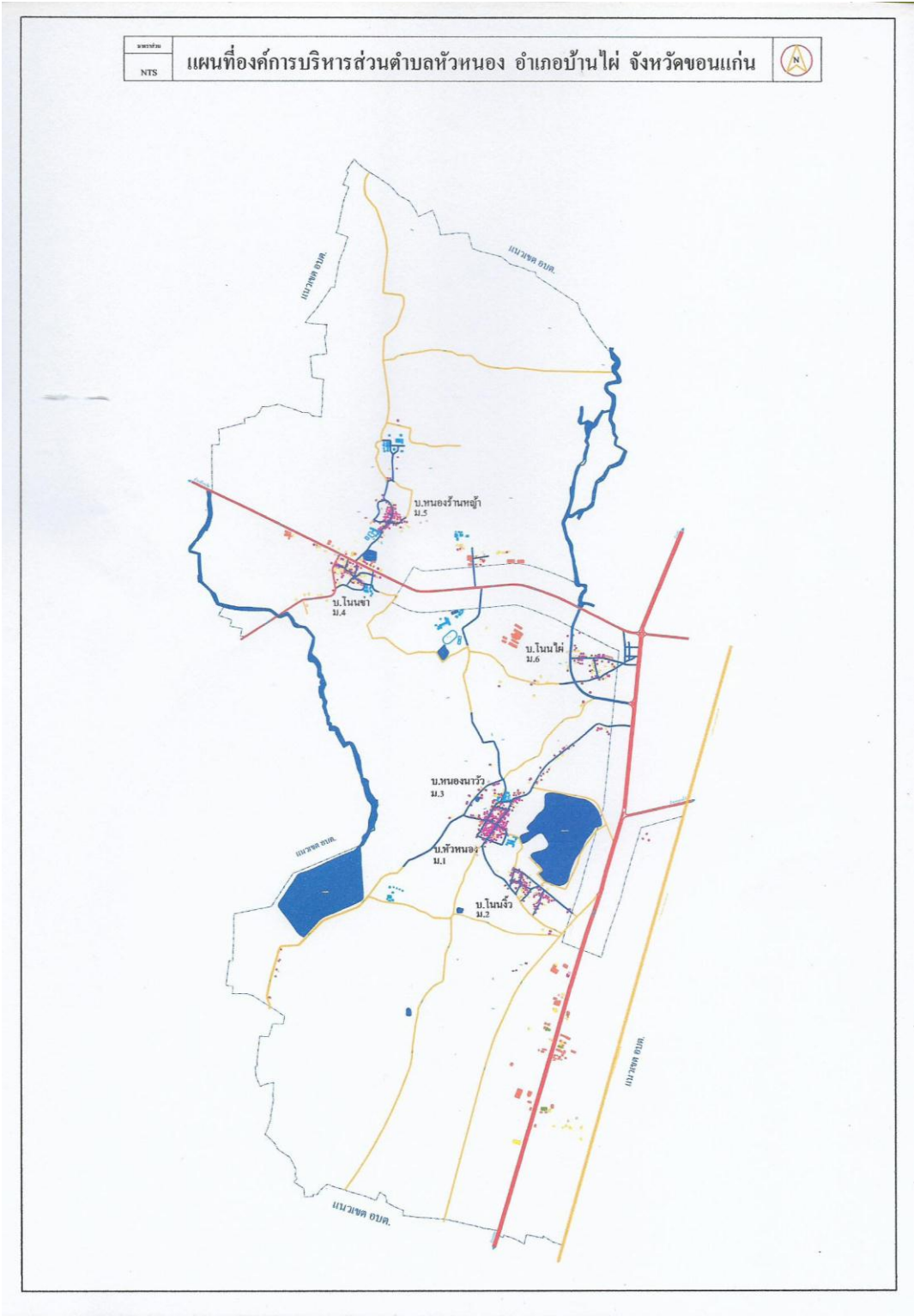
ทิศใต้ ติดต่อดำบลโนนแดง กิ่งอำเภอโนนศิลา จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากสะพานรถไฟ บริเวณพิกัด TC ๕๕๕๗๑๓ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวทุ่งนาผ่านถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ บริเวณพิกัด TC ๕๔๙๗๑๕ ไปตามแนวทุ่งนา ถึงแนวป่าที่ดินสาธารณะประโยชน์ บ้านคูน้อย บริเวณพิกัด TC ๕๓๕๗๒๗ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวป่าสาธารณะ สิ้นสุดที่ทางเกวียนเก่า บริเวณพิกัด TC ๕๒๑๗๓๕ รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ ๔ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อดำบลเมืองเพีย อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากทางเกวียนเก่า บริเวณพิกัด TC ๕๒๑๗๓๕ ไปทางทิศเหนือตามทางเกวียนเก่า - แนวชายป่าและทุ่งนา ผ่านบริเวณพิกัด TC ๕๒๔๗๕๐ ถึงถนนสายบ้านโนนข่า - บ้านคูใหญ่ บริเวณพิกัด TC ๕๒๒๗๖๓ ผ่านถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๗ บริเวณพิกัด TC ๕๑๘๗๗๗ ไปตามแนวกิ่งกลางทุ่งนา สิ้นสุดที่กิ่งกลางทางเกวียนเก่า บริเวณพิกัด TC ๕๒๐๗๙๕ รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๖ กิโลเมตร

ตำบลหัวหนองแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

ตำบลหัวหนอง แบ่งการปกครองออกเป็น ๖ หมู่บ้าน อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ทั้ง ๖ หมู่บ้าน ดังนี้

- ๑) หมู่ที่ ๑ บ้านหัวหนอง
- ๒) หมู่ที่ ๒ บ้านโนนจั่ว
- ๓) หมู่ที่ ๓ บ้านหนองนาวัว
- ๔) หมู่ที่ ๔ บ้านโนนข่า
- ๕) หมู่ที่ ๕ บ้านหนองร้านหญ้า
- ๖) หมู่ที่ ๖ บ้านโนนไผ่

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งทั้งตำบลหัวหนองเป็น ๖ เขตเลือกตั้ง ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ บ้านหัวหนอง หมู่ที่ ๑

เขตเลือกตั้งที่ ๒ บ้านโนนจั่ว หมู่ที่ ๒

เขตเลือกตั้งที่ ๓ บ้านหนองนาวัว หมู่ที่ ๓

เขตเลือกตั้งที่ ๔ บ้านโนนข่า หมู่ที่ ๔

เขตเลือกตั้งที่ ๕ บ้านหนองร้านหญ้า หมู่ที่ ๕

เขตเลือกตั้งที่ ๖ บ้านโนนไผ่ หมู่ที่ ๖

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนองส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเป็นอย่างดี และประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองาน องค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การประชุมประชาคมแก้ไขปัญหา ความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๗๙๒ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๓๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๔๘

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ตำบลหัวหนองมีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น ๓,๖๖๗ คน แยกเป็น ชาย ๑,๘๑๒ คน หญิง ๑,๘๕๕ คน จำนวนครอบครัว ๑,๓๗๒ ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (ปี ๒๕๖๐)		รวม	จำนวนประชากร (ปี ๒๕๖๑)		รวม	จำนวนประชากร (ปี ๒๕๖๒)		รวม
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
๑	หัวหนอง	๒๓๗	๒๕๒	๔๘๙	๒๔๗	๒๔๘	๔๙๕	๒๔๓	๒๕๒	๔๙๕
๒	โนนจั่ว	๒๗๗	๓๐๐	๕๗๗	๒๘๔	๓๐๕	๕๘๙	๒๙๓	๓๐๐	๕๙๓
๓	หนองนาวัว	๔๒๐	๔๓๖	๘๕๖	๔๒๙	๔๔๕	๘๗๔	๔๓๒	๔๔๗	๘๗๙
๔	โนนข่า	๓๐๙	๒๖๙	๕๗๘	๓๑๔	๒๗๕	๕๘๙	๓๑๐	๒๗๔	๕๘๔
๕	หนองร้านหญ้า	๓๔๐	๓๖๙	๗๐๙	๓๒๕	๓๗๔	๖๙๙	๓๓๓	๓๘๔	๗๑๗
๖	โนนไผ่	๒๐๓	๑๙๓	๓๙๖	๑๙๘	๑๙๓	๓๙๑	๒๐๑	๑๙๘	๓๙๙
รวม	๖ หมู่บ้าน	๑,๗๘๖	๑,๘๑๙	๓,๖๐๕	๑,๗๙๗	๑,๘๔๐	๓,๖๓๗	๑,๘๑๒	๑,๘๕๕	๓,๖๖๗

ข้อมูล : จากสำนักทะเบียนอำเภอบ้านไผ่ ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ลำดับ ที่	จำนวนประชากร	ช่วงอายุ	เพศ		รวม
			ชาย	หญิง	
๑	จำนวนประชากรเยาวชน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๓๕๓	๓๐๙	๖๖๒
๒	จำนวนประชากร	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี	๑,๒๑๗	๑,๒๓๐	๒,๔๔๗
๓	จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	อายุต่ำกว่า ๖๐ ปี	๒๔๓	๓๑๕	๕๕๘
		รวม	๑,๘๑๓	๑,๘๕๔	๓,๖๖๗

ข้อมูล : จากสำนักทะเบียนอำเภอบ้านไผ่ ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ สามารถอ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า

สถานศึกษาในพื้นที่ (ข้อมูล ณ ปัจจุบัน เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒)

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

โรงเรียน	จำนวนครู (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง	๔	-	๔	๓๖	๒๐	๑๖

๒. โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

โรงเรียน	จำนวนครู (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
บ้านหัวหนองนาวัวโนนจิว	๘	๒	๖	๓๔	๑๘	๑๖
บ้านหนองร้านหญ้าโนนข่า	๗	๒	๕	๖๕	๔๐	๒๕

๓. โรงเรียนมัธยม จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

โรงเรียน	จำนวนครู (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
โรงเรียนบ้านไผ่ศึกษา	๑๔	๕	๙	๒๔๗	๑๒๖	๑๒๑

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในหมู่บ้าน ได้แก่ โรคความดัน โรคเบาหวาน โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่น ๆ มีสถิติเข้ารับการรักษายาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหัวหนอง ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง รวมทั้งการจัดโครงการ / กิจกรรมตรวจสุขภาพตามหมู่บ้าน และการตรวจเยี่ยมผู้ป่วยติดเตียง ซึ่งประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน และจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การชื้อยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้้องค์การบริหารส่วนตำบลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไข

(๑) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหัวหนอง จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บ้านหนองนาวัว หมู่ที่ ๓
- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ๖ แห่ง หมู่ที่ ๑ - ๖

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักษณะโมฆทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยวิธีการแก้ปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดคือ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบ กระจกโค้งบริเวณทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่หมู่บ้านได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรบ้านไผ่ได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดจำนวนมาก และยังพบผู้ค้าในพื้นที่ ทั้งที่ทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้สอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่ เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ และถ่านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ก็เป็นหน้าที่ของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- (๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- (๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- (๔) ดำเนินการโครงการฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับประชาชนทั่วไป
- (๕) ดำเนินโครงการสงเคราะห์ครอบครัวผู้ยากไร้ที่ตกเกณฑ์ จปฐ.
- (๖) ดำเนินโครงการสร้างและซ่อมที่อยู่อาศัยให้กับผู้ยากไร้ รายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
- (๗) อุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชน
- (๘) ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้การสนับสนุน
- (๙) ตั้งงบประมาณสำรองจ่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งในพื้นที่ตำบลหัวหนอง ประกอบด้วย ถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนหินคลุก และถนนดินลูกรัง ซึ่งมีถนนเชื่อมต่อครอบคลุมครบทุกหมู่บ้าน การเดินทางสัญจรไปมาเป็นไปด้วยความสะดวก แต่ยังมีปัญหาในเรื่องถนนดินลูกรังซึ่งเป็นทางที่ไปร่นาในช่วงฤดูฝนการสัญจรไปมาเป็นไปด้วยความยากลำบาก แต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยนำรถไปปรับเปลี่ยนทางในเบื้องต้น และการลงหินคลุกในช่วงที่หมดฤดูฝนเพื่อให้พื้นถนนอัดแน่นยิ่งขึ้น รวมทั้งการประสานของงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อมาดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป

จากขอนแก่นตามเส้นทางถนนมิตรภาพ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒) ไปทางจังหวัดนครราชสีมา มีเส้นทางเข้าสู่ที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ได้ ๒ เส้นทาง คือ

๑. จากสี่แยกถนนมิตรภาพ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒) ติดกับถนนแจ้งสนิท (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๓๗) เลี้ยวมาทางไปอำเภอชนบท จากแยกมาประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร ถึงสำนักงาน ปศุสัตว์อำเภอบ้านไผ่เลี้ยวซ้ายเข้ามาประมาณ ๕๐๐ เมตร ถึงที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ติดกับโรงเรียนบ้านไผ่ศึกษา

๒. จากทางแยกถนนมิตรภาพ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒) ติดกับถนนแจ้งสนิท (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๓๗) มาทางไปจังหวัดนครราชสีมา ออกจากแยกประมาณ ๑ กิโลเมตร ถึงถนนเลี่ยงเมือง (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓) กลับรถไปทางบ้านไผ่เลี้ยวซ้ายตรงข้ามกับศูนย์วิทยาศาสตร์ อำเภอบ้านไผ่ เข้ามาทางบ้านหัวหนอง และหนองนาแว้ว จากแยกโรงเรียนบ้านหัวหนองนาแว้ว โนนจิว ไปทางทิศเหนือถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ระยะทางประมาณ ๑,๗๐๐ เมตร ถึงที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง

จำนวนรถโดยสารประจำทาง

- รถโดยสารประจำทาง สายบ้านไผ่ - ชนบท - มัญจาคีรี
- รถโดยสารประจำทาง สายขอนแก่น - เมืองพล

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๑,๓๗๒ หลังคาเรือน

(๒) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๗๕ จุด ครอบคลุมถนนทุกสายในเขตองค์การบริหาร

ส่วนตำบล

๕.๓ การประปา

มีการให้บริการน้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาคเต็มพื้นที่ครบทุกครัวเรือน และปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๑,๓๗๒ หลังคาเรือน

(๒) ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ย ๕๐๐ - ๕๕๐ ลบ.ม. ต่อวัน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากประชาชนได้นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว และสามารถใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ และในส่วนของสถานที่ราชการ ยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง ไม่มีไปรษณีย์ในพื้นที่ แต่มีบริการไปรษณีย์จากไปรษณีย์ประจำอำเภอบ้านไผ่ ซึ่งมี จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. ในวันจันทร์ - เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์ และการขนส่งเอกชน เช่น บริษัทเคอร์รี่

- การขนส่งใช้บริการสถานีขนส่งผู้โดยสารประจำไผ่ ซึ่งมีจำนวน ๑ แห่ง ให้บริการทุกๆ ชั่วโมง และทุกวัน

- มีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านมีครบทั้ง ๖ หมู่บ้าน

- มีบริการให้ใช้อินเทอร์เน็ตฟรี ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง

- องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง มีวัสดุ ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ก็มีบางรายการที่ยังขาดแคลนเนื่องจากมีงบประมาณไม่เพียงพอ วัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ นั้นมีไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง และเพื่อภารกิจบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยประชาชนที่มีความจำเป็นต้องใช้สามารถติดต่อขอยืมได้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

สภาพเศรษฐกิจทั่วไปของพื้นที่ตำบลหัวหนอง ประชากรส่วนมากจะมีอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ มีผลผลิตทางการเกษตร อาทิ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และในบางพื้นที่จะมีการเลี้ยงสัตว์ ทำให้ประชาชนมีสภาพเศรษฐกิจที่ดี และมีความเข้มแข็ง หน่วยเศรษฐกิจจะเป็นธุรกิจทั้งปศุสัตว์ที่จำหน่ายภายในหมู่บ้าน และเริ่มมีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มเข้ามา หน่วยเศรษฐกิจที่มี เช่น ปิมน้ำมัน โรงสีข้าว ขนาดย่อมภายในหมู่บ้าน อู่ซ่อมรถยนต์ ร้านขายของชำ ห้างขายวัสดุก่อสร้าง ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้างทั่วไป	ร้อยละ	๑๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพอื่น ๆ	ร้อยละ	๑	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการประมง ซึ่งจะมีเฉพาะการดักจับปลาเพื่อการบริโภคในครัวเรือนในช่วงฤดูฝนเท่านั้น)

๖.๓ การปศุสัตว์

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ เพื่อจำหน่ายและบริโภคเองในครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

- ปั้มน้ำมัน	๔ แห่ง (ขนาดใหญ่ ๒ แห่ง , เล็ก ๒ แห่ง)
- อู่ซ่อมรถยนต์/ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์	๕ แห่ง
- ร้านขายวัสดุก่อสร้าง	๓ แห่ง
- ร้านค้าปลีก	๒๒ แห่ง
- ร้านอาหาร	๓ แห่ง
- โชว์รูมรถยนต์	๑ แห่ง
- โรงแรม / รีสอร์ท	๕ แห่ง
- ห้าง / ร้าน (ขนาดใหญ่)	๓ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งท่องเที่ยว หลายแห่ง ดังนี้

๑. วัดบูรณสิทธิ์ (พระเจ้าใหญ่ผือบัง) ตั้งอยู่ที่บ้านหนองร้านหญ้า หมู่ที่ ๕ ซึ่งมีพระเจ้าใหญ่ผือบังซึ่งเป็นพระคู่บ้านคู่เมืองของอำเภอบ้านไผ่ เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนโดยทั่วไป

๒. วัดป่าฟ้าระงิม ตั้งอยู่บ้านโนนจิว หมู่ที่ ๒ ซึ่งมีพระบรมสารีริกธาตุบรรจุอยู่ในพระธาตุวัดป่าฟ้าระงิม เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนโดยทั่วไป

๓. วัดสวนวาริพัฒนาราม ตั้งอยู่ที่บ้านหัวหนอง หมู่ที่ ๑ ซึ่งเป็นวัดที่มีความสำคัญทางศาสนา ซึ่งมีจิตรกรรมฝาผนังอายุกว่า ๑๐๐ ปี และพระธาตุพนมจำลอง เป็นที่เคารพสักการะของประชาชนโดยทั่วไป

๔. อ่างเก็บน้ำชลประทานและสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติพระพุทธชัยมงคลมิ่งเมืองไผ่ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจมีพื้นที่ ๓๗๕ ไร่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ , ๒ และ หมู่ที่ ๓ เป็นพื้นที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวและส่งเสริมอาชีพเกษตรกรปลูกผักปลอดสารพิษ และเป็นลานกิจกรรมในการจัดโครงการต่าง ๆ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงานอุตสาหกรรม	๒	แห่ง
- ฟาร์มปศุสัตว์	๕	แห่ง
- โรงสี (ขนาดใหญ่ ๒ แห่งและขนาดเล็ก ๑๐ แห่ง)	๑๒	แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

- ปั้มน้ำมัน (ขนาดใหญ่ ๒ แห่ง , เล็ก ๒ แห่ง)	๔	แห่ง
- อู่ซ่อมรถยนต์/ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์	๕	แห่ง
- ร้านขายวัสดุก่อสร้าง	๓	แห่ง

- ร้านค้าปลีก	๒๒	แห่ง
- ร้านอาหาร	๓	แห่ง
- โชว์รูมรถยนต์	๑	แห่ง
- โรงแรม / รีสอร์ท	๕	แห่ง
- ศูนย์การค้า / ห้างสรรพสินค้า	๓	แห่ง
- โรงฆ่าสัตว์ (เอกชน)	๓	แห่ง

กลุ่มอาชีพ มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๔ กลุ่ม

๑. กลุ่มเพาะเห็ด	๑	กลุ่ม
๒. กลุ่มทอผ้า	๑	กลุ่ม
๓. กลุ่มแม่บ้าน	๑	กลุ่ม
๔. กลุ่มเลี้ยงโค	๑	กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี มีการทำงานในพื้นที่ เพราะมีห้าง / ร้าน และห้างสรรพสินค้าในพื้นที่ แต่ก็มีบางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ และปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในต่างจังหวัด ที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ ๆ เพราะมีการจ้างแรงงานและได้ค่าแรงมากกว่าในพื้นที่

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ	ร้อยละ ๑๐๐
วัด	๖ แห่ง
สำนักสงฆ์	๑ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่ ๆ	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีบุญผะเหวด	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีทำบุญกลางบ้าน	ประมาณเดือน มีนาคม - พฤษภาคม
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม - พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น

ส่วนมากร้อยละ ๙๙ % พูดภาษาอีสาน

๗.๔ สิ้นค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื้อที่ทำจากต้นกก และเครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค - บริโภค เป็นน้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาคบ้านไผ่ และน้ำฝนในช่วงฤดูฝน สำหรับน้ำใต้ดิน / น้ำบาดาลมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๘.๒ ป่าไม้ เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนอง มีทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ป่าไม้บางส่วน และที่สาธารณะจำนวน ๓ แห่ง พื้นที่ ๔๐๐ ไร่ ในหมู่ที่ ๑ , ๒ , ๓ , ๔ , ๕ และหมู่ที่ ๖ รวมทั้งมีต้นไม้ที่ประชาชนปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ

๘.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนองไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนองส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูกทำการเกษตร ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่สาธารณะประมาณ ๔๐๐ ไร่ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็มไม่สามารถทำการเกษตรได้ และน้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม้ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค - บริโภคได้เช่นกัน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อหมู่บ้านขยายตัวปริมาณขยะก็เพิ่มมากขึ้น การแก้ไขปัญหาดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหนองได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่าง ๆ ในพื้นที่บริเวณสำนักงานและที่สาธารณะ รวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของหมู่บ้านให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นหมู่บ้านน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ
